

strany druhé však lze pozorovati, že jmění nemovité jest všeobecně pokládáno za nejbezpečnější poměrně uložení kapitálu; že kdo jen může, snaží se nabýti statku nemovitého, a kdo není nezbytností nucen, nezbaví se ho, doufaje, že i budoucně podrží značnou část své ceny. Žalobce musí se dle § 830. ob. zák. obč. spokojiti s odkladem okolnostem přiměřeným, jemuž nelze se snadno vyhnouti. Následkem toho žaloba jest předčasná, návrh v ní učiněný toho času bezdůvodný, a ježto nelze předvídati, kdy nastane změna okolností prodeji nyní překážejících, nezbývalo, než zamítnouti žalobu pro tentokráte, aniž bylo možno, vyhověti žalobnímu žádání v ten způsob, že by se stanovila přiměřená lhůta ku provedení žádaného zrušení společného vlastnictví, jak v odvolání bylo navrhováno.

Rozhodnutí vrchního soudu zemského v Praze ze dne 10. března 1919 č. j. Bc. II. 28-19-10.

Dr. Stehlíček.

O příslušnosti k rozhodování o nárocích proti státu jako podnikateli železnic).*

U obchodního soudu v Praze byla podána žaloba proti eráru (železniční správě) o zaplacení náhrady škody v obnosu 7519 K za zboží během dopravy vykradené.

Finační prokuratura při prvním roku oproti své dosavadní praxi a pod vlivem článku, uveřejněného v hovorně »Právnicka«, sešit III. ze dne 15. března 1919, str. 103 a násl. vznesla při prvním roku námitku věcné nepříslušnosti obchodního soudu, odvolávajíc se na ustanovení § 1. zákona z 2. listopadu 1918 čís. 4 sb. zák. a nař.

Žalobce na to, nevyčkáva je rozhodnutí obchodního soudu o vznesené námitce věcné nepříslušnosti, podal touž žalobu u zemského soudu v Praze, jež však byla a limine odmítnuta s tímto odůvodněním:

Žaloba tato se odmítá podle § 43. j. n. pro věcnou nepříslušnost dovolaného soudu, poněvadž jde o nárok proti eráru, jako podnikateli železnic z obchodu povoznického (č. l. 272.395 obch. zák.) a rozhodovati o žalobách takových náleží soudu obchodnímu (§ 51. ad l. j. n. a § 7, 8 uvoz. zák. k obch. zák.).

Zakládá-li žalující strana příslušnost zdejšího soudu na zákonu z 2. listopadu 1918 čís. 4 sb. zák. a nař., pak se upozorňuje,

*) Poznámka red. Uveřejňujeme jako nový doklad nejistoty již v životě působí zákon z 2. listopadu 1918 č. 4 sb. z. a nař.

že zákonem tím nebyly shora uvedené předpisy o soudní příslušnosti změněny ani zrušeny.

U s n e s e n í z e m. s o u d u v P r a z e z e d n e 2. d u b n a 1919 čj. Cg. XVII. 223/19.

Dr. K. Raubitschek.

Týdenní schůze Právnícké Jednoty.

Schůze konané dne 8. a 15. května 1919.

V obou schůzích předsedal starosta Právnícké Jednoty Dr. V. K a s a n d a.

Poděkovav za důvěru, jež mu byla projevena volbou za starostu Jednoty, prohlašuje, že přijal tuto poctu především jako poctu stavu, jež zastupuje. Nastíniv pak obraz činnosti, jež očekává Jednotu Právníckou za horečného tempa pravotvorného v mladé naší republice, zve srdečně k účasti na této práci všechny a zvláště mladé řady právnictva československého, vzpomínaje jako dějinné tradice toho, že zvláště budoucí učitelé universitní v Jednotě naší začínali svoji dráhu.

Po té předloženy členstvu Jednoty tyto návrhy ředitelstva:

I. návrh na založení sbírky československých zákonů a nařízení, nových i dotud platných, přesných obsahem a čistých jazykově, a za tím účelem ustavení sboru pracovního s právem kooptačním.

II. návrh na pořádání vědeckého sjezdu právníků československých, a to po dohodě se sesterskou Jednotou moravskou v Brně podle slibu daného o prvém sjezdu roku 1904.

Oba návrhy přijaty byly jednomyslně a ředitelství Jednoty zmocněno, aby zahájilo přípravné práce, především dorozumělo se s Právníckou Jednotou Moravskou o době, rozsahu a dalších podrobnostech sjezdu, pokud pak jde o projekt sbírky zákonů a nařízení, aby přizvalo ke spolupráci spolek českých právníků »Všehrd«.

Za nové členy Jednoty byli pak přijati tito pánové: Dr. Vítězslav Bráf, min. koncipista v ministerstvu vnitra, Dr. Václav Dusil, okr. komisař při témže ministerstvu, Dr. Richard Horna, právní praktikant zemského soudu, Dr. Jiří Hradecký, odborový rada a J. Kotrlý, min. místotajemník, oba v ministerstvě vnitra, F. Krischker, rada nejv. správního soudu, Dr. K. Ludwig, min. místotajemník v ministerstvu vnitra,